

skab til den paagældende Forsamlings Virksomhed, som er nødvendigt for, at han kan samarbejde tilbørligt med det paagældende Amtsraad. Den Fremgangsmaade, som her er anvendt, er jo ganske anderledes end den, der hidtil har været anvendt med Hensyn til Udnævnelsen af Amtmænd. Man har tidligere taget f. Eks. Borgmestre og udnævnt dem til Amtmænd; de havde dog et kommunalt Arbejde bag sig, saa de netop fortsatte den Virksomhed, de havde faaet Øvelse i i det kommunale Raad. Man har ogsaa udnævnt forhenværende Ministre, for saa vidt de var Jurister; det var ogsaa en udmærket Fremgangsmaade. Jeg er derfor noget forbauset over, at den højtærede Indenrigsminister ikke har fundet paa denne Udvæj, hvorved han kunde faa mange Amtmandsembeder besat med Mænd, som havde praktisk Kendskab til kommunal og anden offentlig Virksomhed.

Det eneste Sted, hvor jeg synes, man har været inde paa noget i den rigtige Retning, er i Sønderjylland. Der har man ganske vist udnævnt Amtmænd, som ikke var Jurister — og saa har man undertiden givet dem en Tandlæge til Sekretær; om det hjælper særlig, ved jeg ikke, men det maa man vel sagtiens have ment. Jeg har ikke noget imod, at vi kommer ind paa at have Amtmænd, der ikke er Jurister, men der skulde saa dog maaske være lidt mere System deri, det skulde maaske dog ikke alene være i Sønderjylland og ikke alt for ofte saaledes, at man gav Amtmanden en Tandlæge til Sekretær. Princippet er i alt Fald meget godt, men det kan vi ikke faa indført i det egentlige Kongerige, før vi faar en ny Lov. Hvis vi imidlertid ikke kan faa en saadan, og vi skal fortsætte med det Princip, som Ministeren nu er inde paa med Hensyn til Udnævnelse af Amtmænd, synes jeg rigtig nok, det er dobbelt nødvendigt at gennemføre vort Forslag om, at Amdsraadene selv vælger deres Formand. Jeg maa maaske endnu overfor Ministeren fremsætte følgende Spørgsmaal, skønt det ikke stærkt vedrører det foreliggende Lovforslag, nemlig om han ikke kunde tænke sig, at de nuværende seks kongevalgte Borgmestre efterhaanden gik over i Amtmandsembeder. Det forekommer mig ret meningsløst, at disse seks Mænd fremdeles sidder i de paagældende Embeder, i hvilke de for det første er meget daarligt lønnet — i Virkeligheden er jo ganske unge Kontorchefer fra Ministeriet sprunget dem forbi —, og i hvilke det ogsaa er meget

uøkonomisk for Staten at have dem sidende, idet de jo ikke har noget virkeligt Embede at passe. Det forekommer mig derfor naturligt, at disse Mænd, som er veltjente i kommunal Henseende, for saa vidt de selv maatte ønske det, gik over i muligt ledige Amtmandsembeder, i alt Fald mere naturligt end at udsende ganske unge Kontorchefer fra et eller andet Ministerium. Som Stillingen nu er og under Hensyn til det nye Princip, Ministeren har anvendt, finder jeg, som sagt, at vort Forslag om, at Amdsraadene selv vælger deres Formand, er overordentlig betimeligt, og at vi ogsaa af den Grund burde have Forslaget gennemført snarest muligt. Jeg kan ikke andet end ønske Lovforslaget en bedre Lykke, end det havde i Fjor. Da var Forholdet nemlig det, at man tog det ærede Medlem Hr. Laurs Kvist og satte ham paa Lovforslaget hele Vinteren. Det ærede Medlem er meget solid i alle Henseender, og han var ikke til at flytte derfra. Jeg haaber, man ikke vil gøre ham den Tort i Aar at sætte ham saa fast som i Fjor, det vilde være naturligt at give ham lidt mere Spillerum og behandle dette Lovforslag paa normal Maade, saa at det kan slippe hurtigt gennem dette Ting. Jeg har Haab om, at det kan lade sig gøre, fordi vi har faaet en ny Indenrigsminister; jeg kan ikke tænke mig andet, end at Ministeren særdeles gerne vil være med til et gennemføre den fulde, lige og almindelige Valgret i de kommunale Forsamlinger. Det var en smuk Opgave for Ministeren, og smukke Opgaver ligger ikke paa Landevejen, saa det var rimeligt, om Ministeren vilde tage den op. I alt Fald vil jeg henstille til den højtærede Minister med Hensyn til Spørgsmaalet om Valgretten i Sønderjylland, at Opholdsbestemelsen for det forestaaende Valg dernede ændres saaledes, at alle, som har været der en rimelig Tid, kan faa Valgret.

Jeg skal hermed anbefale denne Sag til Tingets Velvillie og til den hurtigst mulige Gennemførelse.

Indenrigsministeren (Kragh): Det foreliggende Lovforslag er en Genganger, for hvis Indhold i Enkeltheder den ærede Ordfører ogsaa i tidligere Rigsdagssamlinger har gjort udførligt Rede. Jeg skal derfor ikke komme dybt ind paa en Behandling af Lovforslagets Enkeltheder hverken med Hensyn til Valgretsaldernes Nedsættelse til 21 Aar eller den Nedsættelse, som efter den ærede Ordførers Me-